

Collcardús

Vacarisses

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Sector de Collcardús, a l'angle sud-est del terme municipal
Emplaçament Ctra C-58 de Terrassa a Manresa, entrada al km. 28

Coordenades:

Latitud: 41.58364
Longitud: 1.94401
UTM Est (X): 411977
UTM Nord (Y): 4604088

Classificació

Número de fitxa 08291-21
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Observacions protecció: Recinte tancat
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 00800700DG10C

Fitxes associades:

[Capella de Collcardús](#)

Autor de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dl., 19/04/2010 - 02:00

Descripció

Masia que actualment forma part d'un gran complex on hi ha l'habitatge principal amb els seus annexos, els quals connecten per la banda de llevant amb diversos volums que acullen els amplis salons del restaurant recentment instal·lat. L'edifici principal de la masia es conserva íntegrament, però bé que els annexos han sofert algunes modificacions en els darrers anys, tal com es pot observar fent la comparació amb fotografies antigues. Està emplaçada sobre un pujol amb desnivell més acusat per la part sud. És de planta més o menys quadrada, de planta baixa més dos pisos, amb coberta a dues vessants, més llarga del costat est, ja que la casa ha estat ampliada per aquest sector. La façana principal té un portal adovellat (que actualment queda emplaçat dins de l'espai interior d'un cobert) i, al segon pis, una galeria amb quatre obertures en arc. Les façanes són arrebossades i pintades de blanc a les cares més visibles. La casa té adossats coberts als costats sud (els quals cobreixen la visió de la façana principal), oest (transformats modernament en un porxo que descansa sobre sis arcs) i nord. Al costat est antigament hi havia les cavallerisses, i ara aquest espai (que conserva un tram d'arcades) està integrat en un dels salons del restaurant. Al primer pis hi ha l'antic habitatge del masover i l'habitatge de l'amo, que manté la decoració interior característica de mitjan segle XX, amb voltes i ornamentació motllurada. També hi ha la capella i, al segon pis, habitacions de la casa. Com a elements de l'antiga masia es conserva, al sector nord, el que havia estat la pallissa, que també disposava d'un cup. A l'angle nord-oest es conserva un gran pou molt interessant. Davant la façana principal es conserva un altre pou, actualment utilitzat com a cisterna. El complex disposa d'un gran aparcament i està situat al costat del l'abocador comarcal de Collcardús.

Observacions:

La família Duran, antics propietaris, conserven documentació referent al mas.
Miquel Juan, nét de l'últim Duran propietari de Collcardús, ha elaborat la genealogia de la família.
A la casa es conserva una bona mostra de fotografies antigues de la masia.

Història

La masia de Collcardús es troba situada en l'antic camí dels romeus a Montserrat, i en algunes cròniques d'aquest camí ja s'esmenta, de manera que és possible que hagués fet funcions d'hostal. Al segle XIV era conegut com a mas Puig de Collcardús, i l'any 1362 ja s'esmenta entre els delmes de la castlania de Vacarisses. La propietària era la muller de Bernat de Vacarissa. Al començament del segle XV els propietaris eren Mateu Ortolà i la seva muller Caterina, que posseïen els masos Collcardús i Avellà, tots dos enderrocats en aquest moment. Se sap que els seus fills, Antoni i Gabriel, van participar en diverses bandositats juntament amb altres personatges de la zona. El successor al front de l'heretat fou Antoni Ortolà (1446). Aquest vengué els dos masos a Bernat Llorenç l'any 1447, i els Ortolà van deixar el terme de Vacarisses. El 1484 apareix un tal Bernat Collcardús (possiblement és el mateix que ja ha adoptat el nom del mas, igual que els seus descendents). Bernat féu testament el 1487 i nomenà hereva la seva filla Miquela Collcardús, que es casà amb Pere Turó. Sembla que el mas ja s'havia reconstruït en aquest moment. A més, la família va adquirir també els masos de la Roca i de les Casetes, ambdós rònecs.

Els Collcardús o Cardús van estar al front del mas fins al principi del segle XVII, quan l'última representant fou Violant Cardús, filla de Gabriel Cardús i casada amb Miquel Duran. A partir d'aleshores la nissaga continuà al front del mas amb el cognom Duran; concretament: Baltasar Duran i Cardús (testà el 1634), Josep Duran, Anton Duran, Josep Duran i Sempere (1770), Salvador Duran i Batlle (1800), Josep Duran i Rovira (1824), Salvador Duran i Torrella (1844). Salvador va llegar el mas al seu nét Josep Duran i Egea pel testament fet el 1907, i aquest, per raons de legítima, se'l va haver de vendre i anà a parar a mans de Domènec Donadeu i Font, possiblement el 1914. Aquest va transformar la masia notablement i li donà un aire de residència benestant. L'any 1975 el propietari era Josep Donadeu i Calafat, alcalde de Terrassa i Governador Civil de Girona, que havia heretat la hisenda del seu oncle, Domènec. Segons documentació disponible de l'any 1975, la masia disposava d'una terrassa i alguns edificis situats al sud, així com d'un

estany circular que va desaparèixer amb la construcció del túnel de Collcardús de la carretera Terrassa-Manresa. Entorn de l'any 2000 al sector est de la masia s'habilità un gran restaurant amb amplis salons per a banquets i convencions.

Bibliografia

- AA.DD. (2006). Catàleg de masies i cases rurals susceptibles de recuperació o preservació. Ajuntament de Vacarisses; Associació Catalana de Municipis i Comarques; SART-FEC, Universitat de vic, fixa. 7
- FLOTATS, Antoni (1979). Vacarisses, assaig històric d'un poble, p. 71-73
- VALLS i PUEYO, Joan (1992). "El mas Cardús o Callcardús", Balcó de Montserrat, núm. 289 (setembre)
- VALLS i PUEYO, Joan (2002). "Els Ortolà de Collcardús (I i II)", Balcó de Montserrat, núms. 411-412
- VALLS i PUEYO, Joan (1996). "Noves notícies del mas Collcadús", Balcó de Montserrat, núm. 334 (juny)

